

30 September 1959.

No. 14019.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch van 30 December 1958, betreffende den aan hem opgelegden aanslag tot navordering van inkomstenbelasting voor het jaar 1954;

Gezien de stukken;

Overwegende dat belanghebbende, aan wien voor het jaar 1954 werd opgelegd een aanslag tot navordering van inkomstenbelasting naar een inkomen van f. 9.918,-, zich heeft gewend tot het Hof;

Overwegende dat het Hof allereerst feitelijk heeft vastgesteld:

"dat de enige grief van belanghebbende hierin bestaat, dat de bij de primitieve aanslag toegestane investeringsaftrek van f. 2.215,- bij de bestreden aanslag is geweigerd;

dat belanghebbende ter motivering van deze grief het volgende aanvoert: bij een door de belastingadministratie ingesteld boekenonderzoek is gebleken, dat enkele opbrengsten van afvalstoffen niet waren geboekt; in verband hiermede werden in overleg met de Inspecteur bepaalde correcties op de ingediende aangiften aangebracht; de geconstateerde verzuimen doen de boekhouding echter niet zodanige afbreuk, dat niet meer van een regelmatige boekhouding in de zin van artikel 8a van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 kan worden gesproken; belanghebbende voert voor zijn bedrijf een volledige boekhouding, welke jaarlijks door een accountant wordt posten betreffen uitsluitend afvalverkoop; over 1954 maakte het totaal bedrag daarvan niet meer dan 2/10 percent van de totale omzet uit; uit de omstandigheden, waaronder de verzuimen tot stand kwamen, kan worden geconcludeerd, dat het verzuim beperkt is gebleven tot de aan het licht gekomen posten; uit het geconstateerde valt geen enkele aanwijzing te putten, dat ten aanzien van de wijze, waarop de boekhouding werd en

wordt bijgehouden, niet de vereiste zorgvuldigheid zou zijn of worden betracht;"

Overwegende dat het Hof vervolgens heeft overwogen:

"dat de volgende feiten tussen partijen onbetwist vaststaan: tijdens een door de Fiscale Recherche ingesteld onderzoek bij de firma A, handelaren in afvallen te U werd een aantekenboekje aangetroffen, waaruit bleek, dat de inkopen van de diverse fabrikanten tot te lage bedragen waren gefactureerd; één van deze fabrikanten was de firma B te Z; belanghebbende, één van de vennoten van deze firma, gaf toe, dat niet alle opbrengsten van afvallen werden geboekt en dat facturen werden afgegeven, waarop een lager bedrag werd vermeld dan in werkelijkheid van de firma A voor de geleverde afvallen werd ontvangen; de niet geboekte ontvangsten werden door de vier vennoten van de firma gelijkelijk verdeeld; in de jaren 1953 tot en met 1956 bedroegen de verzwegen ontvangsten respectievelijk f. 1.851,--, f. 2.470,--, f. 1.509,-- en f. 1.820,-- per jaar;

de te lage verantwoording van de afvalopbrengsten en de afgifte van facturen tot te lage bedragen geschiedde reeds vele jaren;

dat de door belanghebbende gevoerde boekhouding, waarvan overigens niet is gebleken, dat zij nog andere tekortkomingen dan de bovengenoemde bevat, gezien in het licht van de uit de feiten blijkende frauduleuze handelingen, geen materieel betrouwbare basis voor de winstberekening biedt;

dat in verband hiermede van een - voor de investeringsaftrek als voorwaarde gestelde - regelmatige boekhouding niet kan worden gesproken;

dat derhalve de grief ongegrond is;"

Overwegende dat het Hof op voormelde gronden den aanslag heeft gehandhaafd;

Overwegende dat belanghebbende tegen deze uitspraak heeft voorgesteld het navolgende middel van cassatie:

Schending of verkeerde toepassing van de artikelen 8a en 9 van het Beluit op de Inkomstenbelasting 1941, alsmede van artikel 17 van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken, doordat het Gerechtshof heeft beslist:

a. dat de door belanghebbende gevoerde boekhouding, gezien in het licht van de gebleken frauduleuze handelingen, geen materieel betrouwbare basis biedt voor de winstberekening,

en

b. dat, in verband daarmee, van een -als voorwaarde voor de investeringsaftrek gestelde- regelmatige boekhouding niet kan worden gesproken;

Overwegende dienaangaande:

dat een boekhouding, waarin -gelijk hier- gedurende vele jaren herhaaldelijk valse boekingen hebben plaats gevonden met het oogmerk om de winstberekening te beïnvloeden, geen materieel betrouwbaren grondslag vormt voor die winstberekening;

dat een zodanige boekhouding ook niet geacht kan worden een regelmatige boekhouding in den zin van de artikelen 8a en 9 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 te zijn;

dat derhalve het Hof een juiste beslissing heeft gegeven en mitsdien het middel in zijn beide onderdelen faalt;

V e r w e r p t h e t b e r o e p .

Gedaan bij de Heren Smits, Vice-President, Wiarda, van der Loos, Tekenbroek en Korthals Altes, Raden, en door voornoemde Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den dertigsten September 1900 negen en vijftig, in tegenwoordigheid van den substituut-Griffier Verstraaten.

Verstraaten

Smits